

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Fehér hó fia

*Keleti vagyok, tízezer éve nyugaton felejtve.
Nyugati vagyok örökre keletre ítélve. Szabad ember vagyok, csak kiszolgáltatott.
Harcomban, munkámban hajlongok ég és föld között, lovak és diadalívek hasa alatt bújok át.
Szabad ember vagyok, csak kiszolgáltatott.
Heverhetnék itt akár csata után is, élettelenül, de egy élet után estem el, térdig, övig, lassan homlokig vágott vissza az anyaföldbe őfelsége, a sárkány. Mert velem egyáltalán meg kellett birkóznia.
Szabad ember vagyok, csak kiszolgáltatott.
Fehér hó fia lehetnék, mintha engem is valaki papírra írt volna Jónásnak, Jánosvitéznek – ha nem volnék ennyire szabad és kiszolgáltatott.*

Ugyan milyen bolygó fények

*Cinke veri az ablakot.
Mit kérhet és mit adhatok?
Csak a pelyhek milliárdja
marad tőlem a világra.*

*Egy-egy téli vasárnapon
magam bizony azon kapom,
nem bánom a reumákat
csak az emlékeim fájnak.*

*Régi karácsonyok jönnek,
az ablakon beköszönnek.
Visszanéznek piros fények.
Háromkirályok szegények.*

*Átszegezve, fűrészelve
lehetnék a fenyő lelke?
Visszaszerzett kereszt mára
lehet még a bölcső fája?*

*Mennyi volt a jövő ára?
Vizes pelyhek milliárdja?
Mit mutatnak, hova érnek?
Milyen mélységeket mérnek?*

Piros csizmák tele?

*A kimerültség négyszögeket rajzol
Az ezerszáz év sorsszimfóniákat?
Most névtelen Koppányok hada nagyzol
egy senki-Dózsa Petőfikre támad?*

*Az őszi harmat tavasziba váltott?
Vivaldiból egy Polonius tört ki?
A hányadik szép hófúvásban álltok?
Sziget a vár s most sem fogtok kitörni?*

*Nem hálát habzsol a méltánytalanság?
És Edvárdot égetnek velszi bárdok?
Mutatják: erre ment el az igazság
s ti arra tartva, másik úton jártok?*

*Kik megmaradtak, önként Rodostóban
alakítják a hím oféliákat?
Most történik a hágókon, a hóban,
mert kánya, kígyó, féreg egyre támad.*